

EL BOLQUER ES DEIXA, EL BOLQUER NO ES TREU

El pitjor enemic de la criança són les preses. El bolquer no es treu, el bolquer es deixa. L'infant ha de ser el protagonista d'aquest procés, del qual és natural i que depèn de l'estat maduratiu de l'infant, a nivell neurològic i afectiu. La funció de la família és estar atents als senyals de l'infant, per tal de facilitar-li el procés un cop iniciat. El control d'esfínters no és una operació de set dies de duració i no té res a veure amb l'estiu; i és que de fet no s'hauria de treure quan als adults ens va bé. El control d'esfínters és un procés maduratiu propi de cada infant. En uns serà més ràpid i en altres més lent. Nosaltres només hem de seguir a l'infant, observar els seus senyals i facilitar-li un entorn físic i emocional que li permeti viure el seu procés de manera natural, sentint-se cuidat i valorat per nosaltres, els quals estarem acompanyant el seu avenç i possibles retrocessos amb paciència, respecte, amor i empatia. És un salt més en l'evolució de l'infant.

Com acompanyar a l'infant en procés de deixar el bolquer de manera respectuosa?

1. Fer el canvi de bolquer de manera vertical des que camina.
2. Fer el canvi de bolquer al lavabo. De mica en mica l'anirà relacionant amb l'espai per fer-hi caca i pipi.
3. Esperar amb paciència que l'infant s'abaixi i s'apugi els pantalons. Donar-li una tovallola humida perquè es pugui netejar ell mateix.
4. Esperar. Els canvis són lents i necessiten temps.
5. Als primers indicis maduratius de l'infant, oferir-li de seure al lavabo o orinal, en cada canvi de bolquer.
6. Establir una rutina a casa. Quan l'infant comenci a fer algun pipí o caca a l'orinal o lavabo, podem anar oferint-li més sovint, per tal d'enganxar el moment en què ho necessita.
7. Preparar un ambient tranquil i adaptat a l'infant al lavabo. On tingui les seves coses a l'abast: una cistella amb els bolquers i tovallolotes, orinal o lavabo amb adaptador, contes sobre el control d'esfínters i roba de recanvi.
8. La roba ha de permetre-li autonomia. Ell mateix ha de poder treure-se-la i posar-se-la.

Quina ha de ser l'actitud de l'adult?

1. Evitar premiar, enfadar-se o mofar-se si se li escapa.
2. Respectar si no vol seure al lavabo.
3. No parlar de quan se li ha escapat el pipí amb altres famílies, davant d'ell, per comparar.
4. Animar-lo parlant de les seves conquestes i recordar-li els seus progressos.

Com saber quan l'infant comença el procés?

1. No vol posar-se el bolquer.
2. S'adona quan ha fet pipi o caca i ho diu.
3. Es treu el bolquer.
4. Porta el bolquer sec durant més hores.
5. Comença a avisar-nos abans de fer el pipi o la caca.
6. Mostra interès quan altres van al lavabo.
7. Comença a interessar-se per l'ordre (llençar el bolquer a la paperera, guardar la roba bruta al cubell...).
8. Diu les paraules Pipi o Caca sovint al llarg del dia.

En tot moment s'ha de valorar com ho està vivint l'infant, si realment ho està decidint ell o inconscientment l'estem condicionant.

Hi ha escoles que demanen que a P3 comencin sense bolquer. En aquest cas cal empoderar-se i poder explicar a les educadores que l'infant encara no està preparat. L'important és que la família cregui que aquest procés és un procés propi de l'infant i la seva maduresa, i que s'ha de respectar.

(article extret de la llar d'infants la Llum de Manresa)